Р Е Ш Е Н И Е
№ 45013

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 13 състав,** в публично заседание на 20.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **12796** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 9б и чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Производството пред Административен съд София-град е образувано по жалба на „Сто пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с предходно наименование „Хипер врати“ ЕООД, подадена чрез адв. М. Т., надлежно упълномощен съгласно пълномощно на л. 10 от делото, против Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 ДОПК (АУЗ) № 885-1/24.07.2025 г., издаден от Д. С. Н. – инспектор Местни данъци и такси в [община]. С акта са установени задължения за такса за битови отпадъци (ТБО) за 2025 г. в размер на 14 959,80 лв. (7 648,83 евро) главница и 113,83 лв. (58,20 евро) лихви, или общо 15 073,63 лв. (7 707,03 евро). АУЗ е потвърден с Решение № 12-00-134-11/10.11.2025 г. на А. Н. Д. – директор на дирекция „Финансово-счетоводни дейности и местни приходи“ при [община].

Жалбата е изпратена на 28.11.2025 г., заведена е в [община] на 01.12.2025 г. и е постъпила в Административен съд София-град на 05.12.2025 г., като делото е образувано на 08.12.2025 г. Към датата на подаване на жалбата дружеството е било вписано в Търговския регистър с наименование „Хипер врати“ ЕООД и със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]. На 01.12.2025 г., след изпращането на жалбата и преди постъпването ѝ в съда, в Търговския регистър са вписани промени в наименованието на дружеството на „Сто пропъртис“ ЕООД, както и в седалището и адреса му на управление – [населено място], [улица].

Жалбоподателят моли АУЗ да бъде отменен, евентуално изменен. Претендира разноски по списък от становище за о.с.з. на 19.05.2026 г. в размер на 25,53 евро държавна такса и 895,00 евро адвокатско възнаграждение /л. 159 гръб и л. 134/. Представят се платежни документи.

Ответникът - директор на дирекция „Финансово-счетоводни дейности и местни приходи при [община], представляван от адв. К. с пълномощно /л. 127/, претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 1 068,00 евро по списък /л. 161/. Представя платежни документи /л. 162 - л. 163/.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите и възраженията на страните, както и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На дружеството-жалбоподател, Сто пропъртис ЕООД, ЕИК[ЕИК], е издаден АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 885-1/24.07.2025 г. /л. 16-18/, от Д. С. Н. – на длъжност инспектор в дирекция „Финансово-счетоводни дейности и местни приходи“ към [община] с трудов договор № 22/08.05.2025 г. /л. 84/. АУЗ е издаден на основание подадена през 2017 г. декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти за недвижим имот с партиден № 7406F1887 с находящи се в него: производствен обект с идентификатор 51648.501.1056.1; производствен обект с идентификатор 51648.501.1056.2; производствен обект с идентификатор 51648.501.1056.3; сграда с идентификатор 51648.501.1056.4; сграда с идентификатор 51648.501.1056.5; промишлена сграда с идентификатор 51648.501.1056.6; промишлена сграда с идентификатор 51648.501.1056.7; промишлена сграда с идентификатор 51648.501.1056.8; промишлена сграда с идентификатор 51648.501.1056.9. В декларацията са посочени отчетната стойност на сградата и земята /л. 61/. С АУЗ за 2025 г. са установени задължения за ТБО в размер 14 959,80 лв. /7 648,83 евро/ главница и 113,83 лв. /58,20 евро/ лихви или общо 15 073,63 лв. /7 707,03 евро/. Дружеството е подало декларация с входящ номер от 27.11.2024 г., че за 2025 г. за недвижим имот с партиден номер 7406F1887 ще се ползва 1 бр. контейнер „бобър“ с обем 1100 литра при честота на извозване 1 път седмично /л. 122/.

Срещу АУЗ е постъпила жалба по административен ред /л. 19 и сл./, в която се излагат твърдения за незаконосъобразност на акта поради определяне на задълженията върху основа, различна от установената съобразно ЗМДТ – а именно определяне върху отчетната стойност.

С Решение № 12-00-134-11/10.11.2025 г. /л. 21 – 22/ на А. Д. К. на длъжност директор на дирекция „Финансово-счетоводни дейности и местни приходи“ при [община], оправомощена със Заповед на кмета на [община] № 6/30.06.2025 г. /л. 30/, е потвърдено приложението на използваната в АУЗ основа за определяне на ТБО съгласно приложимата за 2025 г. Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на [община] и по-конкретно за недвижими имоти на фирми – пропорционално върху отчетната стойност на имота.

Срещу АУЗ е постъпила жалба пред АССГ /л. 7 – 9/, в която се поддържа възражението, че за определяне размера на ТБО е следвало да се ползва декларираното количество битов отпадък с подадена от дружеството декларация с входящ номер от 27.11.2024 г. /л.122/, а не тази, определена от Общинския съвет и приложена при изчисляването в АУЗ, която е върху отчетната стойност на имота.

По делото е допусната и изслушана ССЕ /л. 175 – 177/ и допълнителна ССЕ /л. 181 – 185/.

При така установената фактическа обстановка съдът мотивира следните правни изводи:

Всички актове са издадени от компетентните по чл. 4 и ал. 9б ЗМДТ органи, съгласно горецитираните заповеди за оправомощаване и са надлежно връчени. Жалбата срещу АУЗ е подадена в срок от надлежна страна с правен интерес от оспорване срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, който преди това е обжалван по административен ред. Процесният акт е постановен в съответствие с изискванията за форма и съдържание и при спазване на административнопроизводствените правила.

Жалбата е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съдът счита, че при издаване на оспорения АУЗ неправилно е приложен материалният закон по

отношение на установените задължения за ТБО и съответните лихви за просрочие.
На основание чл. 64, ал. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1 ЗМДТ задължение за заплащане на ТБО имат собствениците на недвижими имоти на територията на общината. В производството не се спори, че „Сто пропъртис“ ЕООД има качеството на задължено лице. Предмет на спора се явява приложимата основа за изчисление на ТБО за 2025 г.
Съгласно чл. 67 ЗМДТ в приложимата към процесния период редакция на нормата /ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г./ размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците. Съобразно чл. 67, ал. 2 ЗМДТ размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице е сумата от размера на таксата за всяка услуга по чл. 62, която се определя, като разходите за сметка на таксата за битови отпадъци за текущата година от план-сметката, формирани по реда на чл. 66, ал. 13 за всяка услуга по чл. 62, се разпределят, като се приложи съответният начин за изчисление в зависимост от приетите от общинския съвет основи за услугите по чл. 62. Ограничението в чл. 67, ал. 2 ЗМДТ, съгласно което основата, определена от общинския съвет не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена, е въведено с § 6 от ЗИДЗМДТ (ДВ, бр. 101/2013). Съгласно § 13 от ЗР на този закон § 6 влиза в сила от 01.01.2015 г. Преди да влезе в сила § 6, § 13 от ЗР към ЗИДЗМДТ е многократно изменян (ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 3.11.2017 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г., бр. 81 от 2024 г., в сила от 24.09.2024 г., бр. 113 от 2025 г., в сила от 19.12.2025 г.), като с последното изменение влизането в сила на § 6 е отложено за 31.12.2026 г. Следователно през процесния период не е било в сила ограничението, което забранява на общинския съвет да определя данъчната оценка, балансовата стойност или пазарната цена на недвижимите имоти като основа за изчисляване на ТБО. Съобразно предоставените законови възможности общинският съвет на [община] с Решение № 144 на заседание от 17.12.2024 г. /л. 124-л. 126/ приема план-сметката за 2025 г. и запазва размера на ТБО, приет с Решение № 401 на заседание от 27.10.2022 г. /л. 123/, с което годишният размер на ТБО се изчислява пропорционално върху основата, определена като по-високата стойност между стойността на данъчната оценка на имота на собственика и отчетната стойност на недвижимите имоти на юридическите лица, като за [населено място] за юридически лица това е 11,0 промила, от които 7,5 промила за сметосъбиране и сметоизвозване; 1,0 промила за обезвреждане в депата за битови отпадъци; 2,5 промила за поддържане чистотата на територииите за обществено ползване. Съобразно действащата за 2025 г. редакция на чл. 67, ал. 2 ЗМДТ общинският съвет на [община] е разполагал с оперативна самостоятелност да определи отчетната стойност на имота като основа за изчисляване на ТБО. Видно от заключението по ССЕ по поставения допълнителен въпрос /л. 183 гръб и сл./, ако се приложи този ред за изчисление, то размерът на ТБО е бил изчислен правилно в АУЗ.
Съгласно чл. 67, ал. 4 ЗМДТ количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци. Съобразно чл. 67, ал. 5 ЗМДТ общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в чл. 67, ал. 4 ЗМДТ, при условие че съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането й. Законодателят е изразил ясна воля двата способа да се прилагат не алтернативно, а в условията на евентуалност в реда, посочен в закона. Следователно общинският съвет може да определи за основа отчетната стойност на имота, само ако мотивира невъзможност за прилагане на основата по чл. 67, ал. 4 ЗМДТ. В приложените актове на общинския съвет на [община] – Решение № 401 от 2022 г. и Решение № 144 от 2024 г. – липсват каквито и да е мотиви, които да изразяват обективни пречки

за определяне размера на ТБО според количеството битови отпадъци и необходимост за приемане на основа, различна от водещата според чл. 67, ал. 4 ЗМДТ. Мотивиране на необходимост за прилагане на основа, различна от количеството битови отпадъци, се изисква с оглед изследване на обстоятелствата дали различната основа няма необосновано да доведе до разходи, които са явно несъразмерни спрямо обема или вида на отпадъците. В случая е налице крайна несъразмерност на таксата спрямо количеството отпадък. Последното се потвърждава от заключението на вещото лице /л.176 гръб – л. 177/, което е изчислило разхода на общината за 2025 г. за 1 кубически метър битови отпадъци за услугите сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане в депата за битови отпадъци като ползва за основа на изчисленията приобщената към делото план-сметка на общината за 2025 г. От изчисленията е видно, че разходите за 1 куб.м. битови отпадъци е 38,93 лева. Като е взета тази стойност, е изчислен размерът на ТБО на жалбоподателя съобразно заявеното количество от 1,1 куб.м. битови отпадъци, какъвто е размерът на контейнера, като размерът на ТБО за 2025 г. е 2 413,51 лева. Размерът на ТБО за 2025 г. съобразно приетата от общински съвет основа за изчисление върху отчетната стойност на имота е 14 959,80 лева. Разлика от над 6 пъти в крайната цена на услугата е несъразмерна спрямо количеството генериран отпадък. Това още повече налага излагане на изчерпателно обосноваване на избора на основа, различна от количеството битов отпадък. Въпреки възможността за решение в рамките на оперативната самостоятелност на административния орган, то мотивирането на акта съобразно нормативните изисквания е условие за законосъобразността му. В случая на основание липса на мотивирана нужда от определяне на основа, различна от количеството битови отпадъци, незаконосъобразно е определена основа за изчисление върху отчетната стойност на имота и на това основание незаконосъобразно е определен и размерът на задълженията на жалбоподателя за ТБО за 2025 г. В горния смисъл е и трайната съдебна практика. Така, Решение по адм. д. № 6513/2023 г. на ВАС; Решение по адм. д. № 7621/2023 г. на ВАС; Решение по адм. д. № 91/2025 г. на ВАС; Решение по адм. д. № 10547/2021 г. на ВАС, както и т. 30-т. 32 от Решение на СЕС по дело С-335/16.

За да упражни правото си на определяне на размера на ТБО съобразно количеството битови отпадъци, задълженото лице следва да подаде декларация. В случая такава е налице с входящ номер от 27.11.2024 г., с която се декларира, че за 2025 г. за процесния имот ще се ползва 1 контейнер тип „бобър“ с обем 1100 литра при честота на извозване 1 път седмично. Съобразно чл. 67, ал. 13 ЗМДТ обстоятелствата, които имат значение за изчисляване на размера на таксата за битови отпадъци по ал. 12, както и всяка тяхна промяна, могат да бъдат установявани служебно и/или чрез подаване на декларация от лицата по чл. 64 и чл. 67, ал. 15 по образец, ред и срок, определени в наредбата по чл. 9. Съгласно чл. 67, ал. 17 ЗМДТ кметът на общината осигурява необходимата информация и създава условия за прилагане на основите по ал. 8, т. 1, букви "а" и "б" и т. 2, букви "а" и "б", с изключение на случаите по ал. 5, в срок до 31 декември на предходната година. В случая основата за изчисление размера на ТБО е определена според чл. 67, ал. 5 ЗМДТ, като така попада в изключението на ал. 17 от същия член. Видно от представените актове на общинския съвет, не е бил установен ред и срок за подаване на декларации за установяване на фактите за изчисляване размера на ТБО според количеството битови отпадъци за 2025 г. Предвид това, декларация, подадена на 27.11.2024 г., следва да се счита за подадена в срок, тъй като е входирана преди 31.12.2024 г. Независимо от това, липсата или наличието на декларация в случая не оказва влияние върху незаконосъобразното определяне на основа за изчисление размера на ТБО и следващата от това незаконосъобразност на АУЗ.

Несъстоятелно е възражението на ответника, че главницата на задължението за ТБО била доброволно погасена, за което е представено платежно нареждане /л. 128/, като плащането

потвърждавало, че установеното с процесния АУЗ задължение било коректно и обосновавало доброволно изпълнение на задълженото лице. Заплащането на главницата за ТБО се извършва с цел изпълнение на законово задължение и препятстване натрупването на лихви по чл. 175 ДОПК, докато спорът е висящ. В допълнение, съгласно чл. 209, ал. 2, т. 3 ДОПК актовете по чл. 106 и 107 ДОПК подлежат на предварително изпълнение независимо дали са обжалвани, т.е. чрез внасянето на главницата се препятства образуването на изпълнително производство, евентуални запори или възбрани, както и натрупването на разноски. Заплащането на главницата не представлява признание на вземането или законосъобразността на АУЗ, нито преклудира правото на обжалване, като следва да се има предвид, че съгласно § 2 от ДР на ДОПК във вр. с чл. 142 АПК законосъобразността на акта се преценява към момента на неговото издаване.

Предвид гореизложеното, възраженията срещу материалната законосъобразност на оспорения АУЗ се явяват основателни.

Крайният извод на съда е за цялостна основателност на инициираното от „Сто пропъртис“ ЕООД оспорване.

Съдът намира, че в случая не са налице предпоставки за изменение на оспорения АУЗ. Установената незаконосъобразност не се основава на неправилно извършено аритметично изчисление или на грешка при прилагането на законосъобразно определена основа за изчисление, а произтича от незаконосъобразния избор на самата основа за определяне на ТБО. Изборът на основа за изчисляване размера на ТБО е от компетентността на общинския съвет, а не на съда. Този порок – липсата на законосъобразно приета основа за изчисляване на ТБО – не може да бъде саниран от съда, което обуславя цялостна отмяна на АУЗ.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважена в пълния, претендиран по списък в размер от 25,56 евро държавна такса и 895,00 евро адвокатско възнаграждение на основание чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и с оглед материалния интерес по делото – 15 073,63 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Сто пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с предишно наименование „Хипер врати“ ЕООД, Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК № 885-1/24.07.2025 г., издаден от инспектор Местни данъци и такси в [община], потвърден с Решение № 12-00-134-11/10.11.2025 г. на директора на дирекция „Финансово-счетоводни дейности и местни приходи“ при [община], с който са установени задължения за такса за битови отпадъци в размер на 14 959,80 лв. /7 648,83 евро/ главница и 113,83 лв. /58,20 евро/ лихва.

ОСЪЖДА [община] да заплати на „Сто пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер от 25,56 евро държавна такса и 895,00 евро адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: